

ความสัมพันธ์ระหว่างรายการคงค้างและอัตราภาษีที่แท้จริง
ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ
และตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

โดย

นายทัศนัย โอสถำนันต์กุล

การค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

บัญชีมหาบัณฑิต

สาขาบัญชี

คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ปีการศึกษา 2563

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ความสัมพันธ์ระหว่างรายการคงค้างและอัตราภาษีที่แท้จริง
ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ
และตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

โดย

นายทักษิณ โอสนานันต์กุล

การค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
บัญชีมหาบัณฑิต
สาขาบัญชี
คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
ปีการศึกษา 2563
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

THE RELATIONSHIP OF TOTAL ACCRUAL AND EFFECTIVE TAX
RATE OF LISTED COMPANIES IN MARKET FOR ALTERNATIVE
INVESTMENT (MAI) AND LISTED COMPANIES IN THAILAND

BY

MR. TASANAI OSATHANUNKUL

AN INDEPENDENT STUDY SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT OF
THE REQUIREMENTS FOR THE DEGREE OF MASTER OF ACCOUNTING
FACULTY OF COMMERCE AND ACCOUNTANCY
THAMMASAT UNIVERSITY
ACADEMIC YEAR 2020
COPYRIGHT OF THAMMASAT UNIVERSITY

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี

การค้นคว้าอิสระ

ของ

นายทักษ์ไนย โอสถานันต์กุล

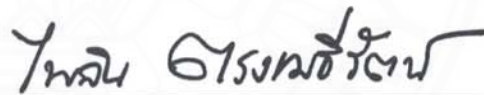
เรื่อง

ความสัมพันธ์ระหว่างรายการคงค้างและอัตราภาษีที่แท้จริงของบริษัทที่จดทะเบียน
ในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ และตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ได้รับการตรวจสอบและอนุมัติ ให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
บัญชีมหาบัณฑิต

เมื่อ วันที่ 10 กุมภาพันธ์ 2564

ประธานกรรมการสอบการค้นคว้าอิสระ

(รองศาสตราจารย์ ดร. ไพลิน ทรงเมธีรัตน์)

กรรมการและอาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นนทวรรณ ยมจินดา)

คณบดี

(รองศาสตราจารย์ ดร. รุจิร พนมยงค์)

หัวข้อการค้นคว้าอิสระ

ความสัมพันธ์ระหว่างรายการคงค้างและอัตราภาษี
ที่แท้จริงของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์
เอ็ม เอ ไอ และตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ชื่อผู้เขียน

นายทัศไนย โอสธำนันต์กุล

ชื่อปริญญา

บัญชีมหาบัณฑิต

สาขาวิชา/คณะ/มหาวิทยาลัย

สาขาบัญชี

พาณิชยศาสตร์และการบัญชี

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

อาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นนทวรรณ ยมจินดา

ปีการศึกษา

2563

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างรายการคงค้างและอัตราภาษีที่แท้จริงของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ และตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ทุกกลุ่มอุตสาหกรรม ยกเว้นกิจการที่อยู่ในหมวดอุตสาหกรรมการเงิน (ธุรกิจการเงินธนาคาร ประกันภัย และประกันชีวิต) ในช่วงปี พ.ศ. 2562 จำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 595 ตัวอย่าง ผลการศึกษาพบว่ารายการคงค้างมีความสัมพันธ์เชิงลบต่ออัตราภาษีที่แท้จริง กล่าวคือ การเสียอัตราภาษีที่แท้จริงลดลง มีผลมาจากการตั้งมูลค่ารายการคงค้างให้สูงขึ้น

คำสำคัญ: รายการคงค้าง, อัตราภาษีที่แท้จริง

Independent Study Title	THE RELATIONSHIP OF TOTAL ACCRUAL AND EFFECTIVE TAX RATE OF LISTED COMPANIES IN MARKET FOR ALTERNATIVE INVESTMENT (MAI) AND LISTED COMPANIES IN THAILAND
Author	Mr. Tasanai Osathanunkul
Degree	Master Of Accounting
Major Field/Faculty/University	Accounting Commerce and Accountancy Thammasat University
Independent Study Advisor	Assistant Professor Nontawan Yomchinda, Ph.D.
Academic Years	2020

ABSTRACT

The objective of this research is to study the relationship between the total accrual and the effective tax rate of companies listed on the MAI and the Stock Exchange of Thailand. Sample firms include all industry groups except those in the financial industry (Finance, Banking, Insurance and Life Insurance) in 2019, a total of 595 samples were found. The results show that the accruals are negatively correlation to the effective tax rate. The results show that accruals generally have negative relationship with effective tax rate. Higher total accrual is associated with lower effective tax rate of a company.

Keywords: Total accrual, Effective tax rate

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาอิสระฉบับนี้สามารถดำเนินงานได้อย่างลุล่วง เพราะได้รับความอนุเคราะห์และความกรุณาจากผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นนทวรรณ ยมจินดา ในฐานะอาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษาอิสระ ที่ได้เสียสละเวลาและคอยให้คำแนะนำแก่ผู้ทำวิจัยซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาอิสระฉบับนี้อย่างมาก รวมถึง รองศาสตราจารย์ ดร. ไพสินี ตรงเมธีรัตน์ ประธานกรรมการสอบการค้นคว้าอิสระที่ให้คำแนะนำในการปรับปรุงการศึกษาอิสระฉบับนี้ให้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ ที่นี้

ขอขอบพระคุณเจ้าหน้าที่โครงการปริญญาโททางบัญชี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ทุกท่านที่ให้คำแนะนำและช่วยเหลือผู้ทำวิจัยในการศึกษาอิสระมาโดยตลอด

และสุดท้ายนี้ขอขอบพระคุณมารดา และเพื่อนในระดับมัธยม ปริญญาตรี และปริญญาโท รวมไปถึงคนรักของผู้วิจัย ที่คอยให้กำลังใจและสนับสนุนมาโดยตลอด ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่างานค้นคว้าอิสระฉบับนี้จะเป็นประโยชน์แก่ผู้ที่สนใจนำข้อมูลไปใช้ในอนาคต ผู้วิจัยขอขอบพระคุณผู้ที่สนใจงานค้นคว้าอิสระฉบับนี้มา ณ ที่นี้

นายทศไนย โอสถำนันต์กุล

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	(1)
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	(2)
กิตติกรรมประกาศ	(3)
สารบัญตาราง	(6)
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย	1
1.3 ขอบเขตของการวิจัย	2
1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	2
บทที่ 2 วรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	3
2.1 ทบทวนวรรณกรรมและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง	3
2.1.1 รายการคงค้าง	3
2.1.2 อัตรากาชีที่แท้จริง	6
2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	7
2.3 สมมติฐานงานวิจัย	7
บทที่ 3 วิธีการวิจัย	9
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	9
3.2 วิธีการเก็บข้อมูล	9

3.3 รายละเอียดตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา	11
3.4 สรุปตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาและการคาดการณ์ความสัมพันธ์	13
 บทที่ 4 ผลการวิจัยและอภิปรายผล	 14
4.1 ข้อมูลสถิติเชิงพรรณนา	14
4.1.1 สถิติเชิงพรรณนาของตัวแปรที่ใช้ทดสอบ	14
4.1.2 ค่าสถิติของตัวแปรที่ใช้ทดสอบแยกตามอุตสาหกรรม	17
4.2 การวิเคราะห์สหสัมพันธ์	23
4.3 ผลการทดสอบสมมติฐานงานวิจัย	23
4.4 การวิเคราะห์การถดถอย	27
 บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย	 31
5.1 สรุปผลการวิจัย	31
5.2 ข้อเสนอแนะ	31
5.3 ข้อจำกัดงานวิจัย	32
 รายการอ้างอิง	 33
 ประวัติผู้เขียน	 35

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
3.1 แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย	10
3.2 แสดงจำนวนกิจการที่ใช้ในการศึกษาแยกตามตลาดหลักทรัพย์ที่จดทะเบียน และแยกตามกลุ่มอุตสาหกรรม	10
3.3 สรุปตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาและการคาดการณ์ความสัมพันธ์	13
4.1 ตารางแสดงค่าสถิติรวมของกิจการที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ และตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย	14
4.2 ตารางแสดงค่าสถิติของกิจการที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ และตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย	15
4.3 ตารางแสดงค่าสถิติของกลุ่มอุตสาหกรรมของกิจการที่จดทะเบียนในตลาดหลัก ทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ และกิจการที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย	17
4.4 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ด้วยสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างรายการคง ค้างกับอัตราภาษีที่แท้จริงของกิจการที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ และตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย	23
4.5 การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างรายการคงค้าง อัตราภาษีที่แท้จริง และขนาด ของกิจการของกลุ่มอุตสาหกรรมทั้ง 2 ตลาดหลักทรัพย์	24
4.6 การวิเคราะห์การถดถอยระหว่างรายการคงค้าง อัตราภาษีที่แท้จริง และขนาด ของกิจการที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ และตลาดหลักทรัพย์ แห่งประเทศไทย	27

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

รายงานทางการเงินหรืองบการเงิน เป็นรายงานที่ให้ข้อมูลเกี่ยวกับผลดำเนินงานและฐานะทางการเงิน โดยมีผู้บริหารทำหน้าที่รับผิดชอบผลการดำเนินงานและรับผิดชอบต่อฐานะทางการเงินที่เกิดจากการดำเนินงาน ผู้บริหารของกิจการมีความพยายามทำให้กิจการมีผลประกอบการที่สูงขึ้นเพื่อดึงดูดนักลงทุน โดยอาจมีการจัดการกำไรผ่านทางรายการคงค้างซึ่งเป็นไปตามแนวทางปฏิบัติทางกาบัญชี ดังนั้นผู้วิจัยจึงยกรายการคงค้างมาศึกษาในวิจัยครั้งนี้ นอกจากแรงจูงใจในการจัดการกำไร เพื่อดึงดูดนักลงทุนโดยการแสดงผลการดำเนินงานที่สูงขึ้นหรือโดยการลดความผันผวนของผลการดำเนินงานแล้ว แรงจูงใจในการจัดการกำไรอีกอย่างหนึ่งของผู้บริหาร ได้แก่ การวางแผนทางภาษีอากรเพื่อให้เกิดภาระภาษีเงินได้ที่ต่ำที่สุด เพื่อลดค่าใช้จ่ายของกิจการ ซึ่งส่งผลให้อัตราภาษีเงินได้ที่แท้จริง แตกต่างจากอัตราภาษีที่คำนวณโดยใช้กำไรจากการดำเนินงานที่เป็นฐานในการคำนวณภาษี

การค้นคว้าอิสระนี้ผู้วิจัยจึงมีความสนใจศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณการใช้รายการคงค้าง ซึ่งส่งผลให้กำไรที่รายงานในงบการเงินแตกต่างไปจากฐานกำไรที่ใช้ในการคำนวณภาษีเงินได้เนื้อหาของงานค้นคว้าอิสระนี้ประกอบด้วย การทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับการคำนวณรายการคงค้าง อัตราภาษีสำหรับกิจการที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ และตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย วิธีการวิจัย ผลการวิจัย และบทสรุป

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาหาความสัมพันธ์ระหว่างรายการคงค้างกับอัตราภาษีที่แท้จริงของกิจการที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ และตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เพื่อให้ได้หลักฐานเชิงประจักษ์ว่ารายการคงค้างมีความสัมพันธ์กับอัตราภาษีที่แท้จริงหรือไม่ และมีการใช้รายการคงค้างเพื่อผลประโยชน์ทางภาษีที่แตกต่างกันในแต่ละอุตสาหกรรมหรือไม่ อย่างไร

1.3 ขอบเขตของการวิจัย

งานวิจัยนี้ศึกษากิจการที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ และกิจการที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยอาศัยข้อมูลตัวเลขทางการเงินปีพ.ศ. 2562 โดยศึกษาในทุกกลุ่มอุตสาหกรรมยกเว้นกลุ่มอุตสาหกรรมทางการเงินเนื่องจากมีข้อบังคับเฉพาะกลุ่ม และไม่รวมกิจการที่มีข้อมูลไม่ครบถ้วน โดยใช้ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary data)

1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

งานวิจัยนี้จะประโยชน์แก่นักลงทุนที่จะเข้ามาร่วมลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ และตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยสามารถพิจารณาจากข้อมูลในรายงานทางการเงินหรืองบการเงินที่เปิดเผยต่อสาธารณชนเพื่อใช้ในการวิเคราะห์กลุ่มอุตสาหกรรมในตลาดหลักทรัพย์ที่สามารถบอกถึงผลการดำเนินงานของกิจการได้เพื่อให้นักลงทุนสามารถตัดสินใจได้ง่ายมากขึ้น

บทที่ 2

วรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 ทบทวนวรรณกรรมและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

2.1.1 รายการคงค้าง หมายถึง รายการที่ยังมิได้มีการรับหรือจ่ายเป็นเงินสด แต่กิจการจะต้องมีการบันทึกรายได้ควบคู่กับสินทรัพย์หรือบันทึกค่าใช้จ่ายควบคู่กับหนี้สิน เมื่อรายการดังกล่าวเข้าเงื่อนไขของการรับรู้รายการตามเกณฑ์คงค้าง (Accrual Basis) รายการคงค้างเกิดมากหรือน้อยจะขึ้นอยู่กับนโยบายการบัญชีของกิจการ กล่าวคือ กิจการอาจเลือกใช้นโยบายบัญชีที่ระมัดระวังมากเกินไป หรือกิจการอาจใช้นโยบายการบัญชีในการรับรู้กำไรและชะลอการรับรู้ค่าใช้จ่ายผลกระทบจากการใช้นโยบายบัญชีดังกล่าว ทำให้กิจการมีกำไรสุทธิที่ต่ำหรือสูงกว่าปกติในปีปัจจุบัน และก่อให้เกิดรายการคงค้างซึ่งจะต้องมีการกลับรายการภายหลังและการบันทึกบัญชีตามเกณฑ์คงค้าง และอาจได้รับผลกระทบจากการใช้ดุลยพินิจในการเลือกนโยบายบัญชีและการประมาณการ ทำให้กำไรที่เกิดจากองค์ประกอบของรายการคงค้างมีความสม่ำเสมอของกำไรต่ำกว่ากำไรที่เกิดจากองค์ประกอบของรายการเงินสดซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Richardson, Sloan, Soliman and Tuna (2004) ที่พบว่ารายการคงค้างมีความสม่ำเสมอของรายการต่ำกว่ากระแสเงินสด การวิเคราะห์คุณภาพกำไรจึงสามารถทำได้โดยการเปรียบเทียบกำไรสุทธิต่อกระแสเงินสดสุทธิจากกิจกรรมดำเนินงาน ซึ่งกิจการที่มีกำไรสุทธิสูงแต่มีกระแสเงินสดสุทธิจากกิจกรรมดำเนินงานต่ำหรือติดลบถือว่ามีคุณภาพกำไรต่ำเนื่องจากกำไรสุทธิที่เกิดขึ้นมาจากองค์ประกอบของรายการคงค้างเป็นหลักมิได้เกิดขึ้นจากองค์ประกอบของรายการเงินสด และพบว่า งานวิจัยของ Hashim, Salleh, and Ariff (2013) สรุปเกี่ยวกับแรงจูงใจในการจัดการรายได้ของผู้บริหารไว้ว่า ผู้บริหารมีแรงจูงใจในการจัดการรายได้เพื่อผลประโยชน์ของบริษัท และเพื่อตอบสนองความคาดหวังของตลาดหลักทรัพย์ให้สูงขึ้นเพื่อเพิ่มชื่อเสียงของบริษัทให้เป็นที่รู้จักในตลาดมากยิ่งขึ้น และงานวิจัยของ Nurdiniah, and Herlina (2015) สรุปไว้ว่าแรงจูงใจสำหรับผู้บริหารในการจัดการรายได้เพื่อตอบสนองความต้องการและความคาดหวังของตลาดหลักทรัพย์ มาจากผลประโยชน์ของผู้บริหาร ที่มีการปรับมูลค่าทางเศรษฐกิจให้เป็นที่น่าสนใจแก่นักลงทุน

องค์ประกอบของรายการคงค้างสามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ประเภทดังนี้

1) รายการคงค้างแบ่งตามระยะเวลา

(1) รายการคงค้างระยะสั้น (Current Accruals) หมายถึงรายการคงค้างที่เกี่ยวกับการปรับเปลี่ยนสินทรัพย์หรือหนี้สินหมุนเวียนและเกี่ยวกับการดำเนินงานวันต่อวันเช่นการที่ผู้จัดการสามารถเปลี่ยนรายการคงค้างโดยการบันทึกรายการรับรู้รายได้ล่วงหน้าชะลอการจ่ายค่าใช้จ่ายต่าง ๆ และหรือเปลี่ยนนโยบายในการบันทึกบัญชี

(2) รายการคงค้างระยะยาว (Non-Current: Long-Term Accrual) หมายถึงรายการคงค้างที่เกี่ยวกับการปรับเปลี่ยนสินทรัพย์หรือหนี้สินระยะยาวเช่นการชะลอการจ่ายค่าเสื่อมราคาการลดภาษีค้างจ่ายการรับรู้รายได้จากรายการพิเศษ

2) รายการคงค้างแบ่งตามการควบคุม

(1) รายการคงค้างจากการดำเนินงานปกติ (Non-Discretionary Accruals: NDA) หมายถึงรายการคงค้างที่เกิดตามภาวะเศรษฐกิจไม่สามารถควบคุมได้ในส่วนนี้จะไม่เกี่ยวข้องกับการจัดการกำไรเพราะเป็นรายการที่เกิดจากการดำเนินงานตามปกติของกิจการ

(2) รายการคงค้างที่ขึ้นอยู่กับการดุลพินิจทางบัญชีของฝ่ายบริหาร (Discretionary Accruals: DA) หมายถึง รายการคงค้างที่ฝ่ายบริหารมีอิทธิพลในการตัดสินใจในการที่จะรับรู้รายการวัดมูลค่ารวมถึงการตัดรายการทางบัญชีนี้ออกจากงบการเงินโดยอาศัยช่องว่างของหลักการบัญชีที่รับรองทั่วไปในการตัดสินใจซึ่งรายการเหล่านี้สามารถนำมาใช้เป็นเครื่องมือในการจัดการกำไรได้

ตัวแบบรายการคงค้างสามารถแบ่งได้เป็น 2 ตัวแบบ คือ ตัวแบบรายการคงค้างรวมและตัวแบบรายการคงค้างที่ขึ้นกับดุลพินิจของฝ่ายบริหาร

1) ตัวแบบรายการคงค้างรวม กล่าวได้ว่า แนวคิดนี้มองว่ารายได้และค่าใช้จ่ายเป็นผลจากการเปลี่ยนแปลงของสินทรัพย์สุทธิที่กิจการทำมาหาได้ในรอบระยะเวลาบัญชีหนึ่ง ๆ ซึ่งถูกสะท้อนออกมาอย่างชัดเจนในองค์ประกอบของงบการเงินภายใต้แม้บทการบัญชีซึ่งสามารถจำแนกการวิเคราะห์แนวคิดรายการคงค้างรวมในการวัดคุณภาพกำไรออกเป็น 2 ตัวแบบดังนี้

(1) แนวคิดงบแสดงฐานะการเงิน (The Balance Sheet Approach) เป็นการพิจารณาระดับของรายการคงค้างในงบแสดงฐานะการเงินเพื่อวัดการเปลี่ยนแปลงของเงินทุนจากการดำเนินงาน (สินทรัพย์หมุนเวียนที่ไม่รวมรายการเทียบเท่าเงินสดหักด้วยหนี้สินหมุนเวียนที่ไม่รวมหนี้สินระยะยาวที่จะครบกำหนดในปีปัจจุบัน) ที่ไม่รวมค่าเสื่อมราคาและค่าใช้จ่ายตัดจำหน่ายโดยสามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงในสินทรัพย์หมุนเวียนสุทธิจากการดำเนินงานที่มีประสิทธิภาพในการ

ก่อให้เกิดรายได้และกำไรสุทธิของกิจการดังนั้นผู้วิเคราะห์ต้องคำนวณหาสินทรัพย์ดำเนินงานสุทธิ (Net Operating Assets หรือ NOA) ซึ่งเท่ากับผลต่างระหว่างสินทรัพย์ดำเนินงานและหนี้สินดำเนินงานเพื่อให้ได้สินทรัพย์สุทธิที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานการจัดรูปแบบการเงินในรูปขององค์ประกอบด้านการดำเนินงาน (Operating Component) จะช่วยในการคำนวณสินทรัพย์ดำเนินงานสุทธิซึ่งสามารถเขียนในรูปตัวแบบได้ ดังนี้

$$\text{Accruals} = (\Delta \text{CA} - \Delta \text{CASH}) - (\Delta \text{CL} + \Delta \text{STD} - \Delta \text{TP}) - \text{Dep}$$

โดยที่

Accruals	รายการคงค้างรวม
ΔCA	การเปลี่ยนแปลงของสินทรัพย์หมุนเวียน
ΔCASH	การเปลี่ยนแปลงของเงินสดและรายการเทียบเท่าเงินสด
ΔCL	การเปลี่ยนแปลงของหนี้สินหมุนเวียน
ΔSTD	การเปลี่ยนแปลงของหนี้สินระยะยาวที่จะครบในหนึ่งปี
ΔTP	การเปลี่ยนแปลงของภาษีเงินได้ค้างจ่าย
Dep	ค่าเสื่อมราคาและค่าตัดจำหน่าย

Sloan (1996) ได้ทำการศึกษาถึงราคาหลักทรัพย์ว่าจะสะท้อนข้อมูลของกระแสเงินสดและรายการคงค้างเกี่ยวกับกำไรในอนาคตหรือไม่โดยทำการตรวจสอบรายการคงค้างและกระแสเงินสดที่เป็นส่วนประกอบของกำไรในปัจจุบันในการประเมินกำไรในอนาคตและกำหนดสมมติฐานไว้ว่ากำไรจากกระแสเงินสดเป็นกำไรที่ยั่งยืนกว่ากำไรตามเกณฑ์คงค้างอย่างมีนัยสำคัญโดยใช้รายการคงค้างจากข้อมูลงบแสดงฐานะการเงินและงบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอ้างอิงจากการศึกษาของ Dechow et al. (1995) ส่วนประกอบของกำไรตามเกณฑ์คงค้าง (Accruals Component) เป็นรายการคงค้างที่สามารถแปลงกำไรเป็นเงินสดได้อย่างน่าเชื่อถือและเพียงพอต่อการดำเนินงานบ่งชี้ถึงกำไรสุทธิซึ่งเป็นกำไรที่ได้มาจากการบันทึกบัญชีตามเกณฑ์คงค้างซึ่ง Accruals Component เป็นตัวเปรียบเทียบกับกำไรสุทธิในงบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ พบว่า Accruals Component จะมีเสถียรภาพต่ำกว่ากำไรที่มีส่วนประกอบของกระแสเงินสด

(2) แนวคิดกระแสเงินสด (The Cash Flow Approach) เป็นการพิจารณาของระดับรายการคงค้างในงบกระแสเงินสดซึ่งเป็นผลมาจากการเปลี่ยนแปลงในสินทรัพย์หมุนเวียน

สุทธิจากการดำเนินงานตามงบแสดงฐานะการเงินการเปลี่ยนแปลงของเงินทุนจากการดำเนินงาน ที่นำมาซึ่งการเปลี่ยนแปลงในงบกระแสเงินสดของรายการบัญชีเงินทุน

$$\text{Total Accrual} = \text{Net Profit} - \text{Net Cash Flows from Operation}$$

จากการทบทวนงานวิจัยเกี่ยวกับการหาค่ารายการคงค้างทั้งหมดพบว่านักวิจัยนี้จะใช้ตัวแบบดังกล่าวในการวัดค่ารายการคงค้างทั้งหมด

2.1.2 อัตราภาษีเงินได้ที่แท้จริง คือ การหาอัตราส่วนของภาษีเงินได้ที่กิจการ จ่ายออกไปต่อกำไรสุทธิก่อนภาษีเงินได้ความต่างระหว่างอัตราภาษีเงินได้ที่รัฐบาลกำหนดและอัตราภาษีเงินได้ที่แท้จริงนั้นเกิดจากผลต่างระหว่างสิ่งที่มาตรฐานบัญชีกำหนดและสิ่งที่กรมสรรพากรกำหนดเพื่อเสียภาษีเงินได้นิติบุคคล กิจการที่มีการบริหารจัดการคิดวางแผนการบัญชีและการเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลก็อาจทำให้กิจการ นั้น ๆ มีสิ่งที่ต้องปรับปรุงจากกำไรทางบัญชีเพื่อกำไรสุทธิทางภาษีน้อยหรือบางครั้งอาจทำให้มีอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลที่แท้จริงที่ต่ำกว่าอัตราที่รัฐบาลกำหนด

การวางแผนภาษี คือ กิจกรรมที่เกิดจากกลยุทธ์ทางภาษีซึ่งทำให้ค่าใช้จ่ายภาษีลดลง (Dyrenge, et al., 2006, 2) ทั้งที่เกิดจากความตั้งใจผ่านการใช้สิทธิประโยชน์ทางกฎหมายภาษีอากรที่รัฐบาลกำหนดหรือเป็นการวางแผนโดยใช้กลยุทธ์ต่างๆ เช่น การใช้วิธีการตั้งราคาโอน (Transfer Pricing) ในกลุ่มกิจการ 11 ในเครือหรือเป็นการใช้กลุ่มกิจการข้ามชาติที่มีสำนักงานอยู่ทั่วประเทศซึ่งอาจจะหลบหลีกภาษีโดยโอนย้ายกำไรไปยังประเทศที่มีการยกเว้นการเก็บภาษีหรืออัตราภาษีที่ต่ำกว่า (Tax Heaven) เป็นต้น ดังนั้นการเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลนั้นกรมสรรพากรได้กำหนดให้เป็นหน้าที่ กิจการ หรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลเป็นผู้เสียภาษีในส่วนนี้ซึ่งปัจจุบันนี้อัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลถูกลดมาเหลือที่ร้อยละ 20 ของกำไรสุทธิทางภาษีซึ่งกำไรสุทธิทางภาษีนี้อาจจะถูกคำนวณโดยการปรับปรุงจากกำไรสุทธิทางบัญชีความแตกต่างระหว่างมาตรฐานทางการบัญชีและหลักการทางภาษีเป็นเหตุให้กิจการมีรายได้และรายจ่ายที่แตกต่างที่บันทึกตามบัญชีอย่างไรก็ดีการปฏิบัติเช่นนี้ต้องอาศัยดุลพินิจความรู้ประสบการณ์ของผู้บริหารของกิจการ ต่อการวางแผนและตัดสินใจเกี่ยวกับเรื่องรายงานทางการเงินเพื่อเอื้อต่อการเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลอีกด้วย

2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การพัฒนาตัวแบบในการศึกษาคุณภาพกำไรที่นักลงทุนใช้ในการตัดสินใจเกี่ยวกับราคาของหลักทรัพย์ เริ่มจาก Sloan (1996) ได้ศึกษาเกี่ยวกับความสามารถของราคาหลักทรัพย์ซึ่งมีผลมาจากรายการคงค้างและกระแสเงินสดที่ส่งผ่านมาทางองค์ประกอบของกำไรในปัจจุบันว่ามีความสามารถในการอธิบายผลกำไรในอนาคตหรือไม่ พบว่าการที่ผลกำไรในปัจจุบันส่งผ่านไปถึงกำไรในอนาคตได้นั้นขึ้นอยู่กับจำนวนของขนาดทั้งสององค์ประกอบคือกระแสเงินสดและรายการคงค้าง แต่อย่างไรก็ตาม ราคาของหลักทรัพย์ย่อมตั้งอยู่บนพื้นฐานของกำไรซึ่งเป็นไปตามที่นักลงทุนได้ให้ความสนใจกับตัวเลขของกำไรข้อมูลจากรายการคงค้างและกระแสเงินสดที่เป็นองค์ประกอบของกำไรในปัจจุบันจะส่งผลกระทบต่อกำไรในอนาคต โดยที่กระแสเงินสดมีความเสถียรและมีความสามารถในการสะท้อนข้อมูลของกำไรในอนาคตได้มากกว่าส่วนของรายการคงค้างโดยมากแล้วผู้ซึ่งบการเงินมักมองที่ตัวกำไรโดยไม่ดูส่วนประกอบของกำไร แต่อาจเป็นผลมาจากรายการคงค้างที่มีจำนวนมากก็เป็นได้นอกจากนี้ยังแนะนำว่านักลงทุนควรลดระดับความสำคัญของเกณฑ์คงค้างและให้ความสำคัญกับกระแสเงินสดให้มากขึ้นรวมทั้งคำนึงถึงคุณภาพกำไรด้วย

สตัยา ตันจันทรพงศ์ (2557) พบว่าการกำกับดูแลกิจการที่ดีมีผลกระทบในเชิงบวกกับผลการดำเนินงานในขณะที่การบริหารกำไรและการวางแผนภาษีที่วัดจากอัตราส่วนภาษีต่อสินทรัพย์รวมมีผลกระทบในเชิงลบกับผลการดำเนินงาน

สุภารัตน์ หอมกลิ่น และฐิตาภรณ์ สีนจฺญาค์ดี (2557) พบว่าความสัมพันธ์ระหว่างผลการดำเนินงานทางการเงินกับรายการคงค้างของกิจการพบว่ากำไรจากการดำเนินงานกำไรต่อหุ้นมีความสัมพันธ์เชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญต่อรายการคงค้างของกิจการในทางตรงกันข้ามกระแสเงินสดจากกิจกรรมดำเนินงานมีความสัมพันธ์เชิงลบอย่างมีนัยสำคัญต่อรายการคงค้างของกิจการ

2.3 สมมติฐานงานวิจัย

จากการทบทวนวรรณกรรมข้างต้น ผู้บริหารของกิจการมีแรงจูงใจในการใช้รายการคงค้างในการจัดการกำไรของกิจการ โดยมีวัตถุประสงค์ที่แตกต่างกันงานวิจัยนี้จึงต้องการหาความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณรายการคงค้างที่กิจการใช้ในการรายงานผลการดำเนินงาน กับอัตราภาษีเงินได้ที่แท้จริงโดยมีสมมติฐานในการวิจัย ดังนี้

H_1 : ปริมาณรายการคงค้างมีความสัมพันธ์กับอัตราภาษีเงินได้ที่แท้จริง

โดยใช้ตัวแบบในการศึกษา ซึ่งรวมตัวแปรควบคุม ได้แก่ ขนาดของกิจการ ดังนี้

$$ETR = \beta_0 + \beta_1 TA + \beta_2 Size + \varepsilon.$$

บทที่ 3

วิธีการวิจัย

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ผู้วิจัยเลือกมาใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือ กิจการที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ และกิจการที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ในปี พ.ศ. 2562 ซึ่งกลุ่มตัวอย่างงานวิจัยนี้นำมาศึกษา ต้องมีข้อมูลเกี่ยวกับ กำไรสุทธิ (Net Profit) กระแสเงินสดจากการดำเนินงาน (Cash Flow Operation) ภาษีเงินได้นิติบุคคล (Corporate Income Tax) กำไรก่อนภาษีเงินได้ (Earnings Before and Tax) และสินทรัพย์รวม (Total Asset) อย่างครบถ้วน

3.2 วิธีการเก็บข้อมูล

เนื่องจากตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยอยู่ในงบการเงินของกิจการที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ และจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เกี่ยวกับกำไรสุทธิ (Net Profit) กระแสเงินสดจากการดำเนินงาน (Cash Flow Operation) ภาษีเงินได้นิติบุคคล (Corporate Income Tax) กำไรก่อนภาษีเงินได้ (Earnings Before and Tax) และสินทรัพย์รวม (Total Asset) โดยยกเว้นกลุ่มอุตสาหกรรมธุรกิจการเงินธนาคาร ประกันภัย และประกันชีวิตที่มีโครงสร้างธุรกิจต่างจากธุรกิจกลุ่มอุตสาหกรรมอื่นและมีกฎระเบียบข้อบังคับเกี่ยวกับการจัดทำรายงานทางการเงินเฉพาะกลุ่ม ดังนั้นกิจการเหล่านี้จึงมีลักษณะการดำเนินธุรกิจที่แตกต่างจากกิจการในหมวดอุตสาหกรรมอื่น และยกเว้นกิจการที่อยู่ในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ และตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ที่มีข้อมูลไม่ครบถ้วน คงเหลือข้อมูลที่น่าใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 595 ตัวอย่าง โดยแบ่งออกเป็น 7 กลุ่มอุตสาหกรรม ได้แก่ กลุ่มเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร กลุ่มสินค้าอุปโภคบริโภค กลุ่มสินค้าอุตสาหกรรม กลุ่มอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง กลุ่มทรัพยากร และกลุ่มเทคโนโลยี

ตารางที่ 3.1

แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

เกณฑ์การเลือกตัวอย่าง	จำนวนกิจการ
จำนวนกิจการในกลุ่มตลาดหลักทรัพย์ MAI และ SET	720
หัก กลุ่มอุตสาหกรรมธุรกิจการเงิน ใน MAI	(9)
หัก กลุ่มอุตสาหกรรมธุรกิจการเงิน ใน SET	(58)
หัก กิจการที่อยู่ใน MAI ช่วงระยะเวลาที่ศึกษาแต่มีข้อมูลไม่ครบถ้วน	(22)
หัก กิจการที่อยู่ใน SET ช่วงระยะเวลาที่ศึกษาแต่มีข้อมูลไม่ครบถ้วน	(36)
รวม	595

ตารางที่ 3.2

แสดงจำนวนกิจการที่ใช้ในการศึกษาแยกตามตลาดหลักทรัพย์ที่จดทะเบียน และแยกตามกลุ่มอุตสาหกรรม

กลุ่ม	รวม		MAI		SET	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร	58	9.75	8	5.80	50	10.94
สินค้าอุปโภคบริโภค	48	8.07	10	7.25	38	8.31
สินค้าอุตสาหกรรม	123	20.67	35	25.36	88	19.26
อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง	115	19.33	22	15.94	93	20.35
ทรัพยากร	57	9.58	12	8.70	45	9.85
บริการ	144	24.20	39	28.26	105	22.98
เทคโนโลยี	50	8.40	12	8.70	38	8.31
รวม	595	100.00	138	100.00	457	100.00

จากตารางที่ 3.1 และ 3.2 แสดงจำนวนตัวอย่างกลุ่มอุตสาหกรรมในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ และตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย จากทั้งหมด 595 กิจการ โดยหัก กลุ่มอุตสาหกรรมธุรกิจการเงินจำนวน 67 กิจการ และหักกิจการที่อยู่ในตลาดหลักทรัพย์และมีข้อมูลไม่ครบถ้วนจำนวน 58 ในช่วงเวลาศึกษาปี 2562 โดยแบ่งออกเป็นกลุ่มอุตสาหกรรมธุรกิจการเงินของตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอจำนวน 9 กิจการ กลุ่มอุตสาหกรรมธุรกิจการเงินของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย 58 กิจการ กิจการที่มีข้อมูลไม่ครบถ้วนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ จำนวน 22

กิจการ และกิจการที่มีข้อมูลไม่ครบถ้วนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยจำนวน 36 กิจการ ทำให้คงเหลือกลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 595 กิจการ โดยใช้ระยะเวลาศึกษาทั้งหมด 1 ปี รวมตัวอย่างทั้งสิ้น 595 ตัวอย่าง โดยกลุ่มตัวอย่างที่รวมทั้งสองตลาดหลักทรัพย์เข้าด้วยกันมีค่าร้อยละสูงสุดคือกลุ่มบริการ อยู่ที่ร้อยละ 24.20 และกลุ่มตัวอย่างที่น้อยที่สุดคือ กลุ่มสินค้าอุปโภคบริโภค อยู่ที่ร้อยละ 8.07

3.3 รายละเอียดตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

ตัวแปรตาม

อัตราภาษีที่แท้จริง (Effective Tax Rate)

ผู้วิจัยได้ทำการคำนวณอัตราภาษีจากกิจการที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ และตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเพื่อหาอัตราภาษีที่แท้จริง ซึ่งจะเก็บข้อมูล ภาษีเงินได้นิติบุคคล ของกิจการ i ณ เวลา t และกำไรก่อนภาษีเงินได้ของกิจการ i ณ เวลา t มาเป็นข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ จึงสามารถเขียนสมการออกมาได้ ดังนี้

$$ETR_{it} = \frac{CIT_{it}}{EBT_{it}}$$

โดยที่

ETR_{it}	อัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลที่แท้จริงของกิจการ i ในปีที่ t
CIT_{it}	ภาษีเงินได้นิติบุคคลของกิจการ i ในปีที่ t
EBT_{it}	กำไรก่อนภาษีของกิจการ i ในปีที่ t

ตัวแปรต้น

รายการคงค้าง (Total Accrual)

งานวิจัยนี้ผู้วิจัยได้เลือกใช้วิธีการเชื่อมโยงความสัมพันธ์ระหว่างรายได้และค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นในรอบบัญชี Richardson et al. (2006) ได้ทำการวิเคราะห์หาแหล่งข้อมูลในงบการเงินของกิจการที่

จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์นำไปเป็นตัวแทนในการวัดคุณภาพกำไรเพื่อหาความสัมพันธ์กับผลตอบแทนของหลักทรัพย์ในการวัดรายการคงค้างรวม (Total Accrual: TA) และวิจัยของ สุดารัตน์ แจ่มใจดี (2559) ที่ได้ศึกษาตัวแบบที่ใช้ในการวัดรายการคงค้างรวม (Total Accruals , TA) แบ่งออกเป็น 2 ตัวแบบ คือ ตัวแบบตามแนวทางงบแสดงฐานะการเงิน (The Balance Sheet Approach) และตัวแบบแนวทางงบกระแสเงินสด (The Cash Flow Approach) ทางผู้วิจัยจึงลื่อนำสมการตัวแบบแนวทางงบกระแสเงินสดมาใช้ในการศึกษาวิจัย เพื่อวัดรายการคงค้างรวม เนื่องจาก Collins and Hribar (1999) กล่าวว่าวิธีตามแนวทาง งบแสดงฐานะการเงิน (The Balance Sheet Approach) มีข้อบกพร่องเนื่องจากยังไม่สามารถพิจารณาความเป็นไปได้ของรายการคงค้างรวมทั้งหมดได้ ดังนั้นตามแนวคิดนี้จึงเลือกตัวแบบแนวทางงบกระแสเงินสด และสามารถเขียนสมการออกมาได้ ดังนี้

$$TA_{it} = NI_{it} - CFO_{it}$$

โดยที่

TA_{it}	รายการคงค้างรวมของกิจการ i ในปี t
NI_{it}	กำไรสุทธิก่อนหักรายการพิเศษสำหรับกิจการ i ในปี t
CFO_{it}	กระแสเงินสดสุทธิจากการดำเนินงานสำหรับกิจการ i ในปี t

ตัวแปรควบคุม

ขนาดของกิจการในตลาดหลักทรัพย์ (Firm Size)

ผู้วิจัยได้นำมูลค่าของสินทรัพย์รวมของกิจการ i ณ เวลา t ซึ่งเป็นตัวแทนของขนาดของกิจการในตลาดหลักทรัพย์นั้น และจะขึ้นอยู่กับประเภทแต่ละอุตสาหกรรมที่กิจการนั้นดำเนินงานอยู่ ซึ่งแต่ละอุตสาหกรรมจะทำให้ค่าที่ได้มีความแตกต่างกัน ดังนั้นจึงแทนค่าด้วย ลอการิทึม (Logarithm) และเพื่อให้ข้อมูลในงานวิจัยครั้งนี้ขนาดของกิจการในตลาดหลักทรัพย์มีความใกล้เคียงกันมากขึ้น จึงแทนด้วย Size

$$Size = \log (Total Asset_{it})$$

3.4 สรุปตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาและการคาดการณ์ความสัมพันธ์

ตารางที่ 3.3

สรุปตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาและการคาดการณ์ความสัมพันธ์

ตัวแปร	คาดการณ์ความสัมพันธ์	คำอธิบาย
ตัวแปรตาม (Dependent Variable)		
ETR	-	อัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลที่แท้จริง (Effective Tax Rate)
ตัวแปรต้น (Independent Variables)		
TA	+	รายการคงค้าง (Total Accruals) ของกิจการในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ และตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยตามแบบจำลองของ Richardson et al.(2006) และสุมารัตน์ แจ่มใจดี (2559)
ตัวแปรควบคุม (Control Variables)		
SIZE	+/-	ขนาดของกิจการในตลาดหลักทรัพย์ (Firm Size)

บทที่ 4

ผลการวิจัยและอภิปรายผล

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างรายการคงค้างและอัตราภาษีเงินได้ที่แท้จริง โดยได้รวบรวมเก็บข้อมูลจากกิจการในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ และตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่มีข้อมูลในระบบ SETSMART โดยมีข้อมูลตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2562 ถึง 31 ธันวาคม 2562 ทำให้ได้กลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 595 ตัวอย่าง โดยจะประกอบไปด้วยข้อมูลสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) การวิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์ทาง (Correlation analysis) ผลการทดสอบสมมติฐานงานวิจัย (Test of Hypothesis) และการวิเคราะห์การถดถอย (Regression Analysis) ซึ่งในบทนี้จะแสดงถึงผลที่ได้จากการวิเคราะห์แบบจำลองที่ได้กำหนดไว้ในบทที่ 3 ข้างต้น และทำการวิเคราะห์ ผลที่ได้ดังนี้

4.1 ข้อมูลสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics)

4.1.1 สถิติพรรณนาของตัวแปรที่ใช้ทดสอบ

จากผลการรวบรวมค่าตัวแปรที่ใช้ทดสอบในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ TA ETR และ Size ของข้อมูลทั้งตลาด MAI และ SET พบว่าค่าเฉลี่ยของตัวแปรข้อมูลทั้ง 2 ตลาดไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญแต่ข้อมูล Size มีความแตกต่างกันที่แสดงในตาราง 4.1 และ 4.2 ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.1

ตารางแสดงค่าสถิติรวมของกิจการที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ และตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (จำนวนกลุ่มตัวอย่าง $N = 595$)

ตัวแปร	รวม		
	Min	Max	Mean
TA	-1040.115	776.425	-.858
ETR	-1.291	2.651	.131
SIZE	4.978	9.395	6.663

จากตาราง 4.1 แสดงให้เห็นว่าค่าสถิติของตัวแปร รายการคงค้าง ของกิจการที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ และตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยพบว่า ค่าสถิติของตัวแปรมีค่าต่ำสุด (Minimum) = -1040.115 ค่าสูงสุด (Maximum) = 776.425 ค่าเฉลี่ย (Mean) = -0.858

ค่าสถิติของตัวแปร อัตราภาษีที่แท้จริง ของกิจการที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ และตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยพบว่า ค่าสถิติของตัวแปร ค่าต่ำสุด (Minimum) = -1.291 ค่าสูงสุด (Maximum) = 2.651 ค่าเฉลี่ย (Mean) = .131

ค่าสถิติของตัวแปร ขนาดกิจการ ของกิจการที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ และตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยพบว่า ค่าสถิติของตัวแปร ค่าต่ำสุด (Minimum) = 4.978 ค่าสูงสุด (Maximum) = 9.395 ค่าเฉลี่ย (Mean) = 6.663

ตารางที่ 4.2

ตารางแสดงค่าสถิติของกิจการที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ และตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ตัวแปร	MAI				SET				t-test	
	Min	Max	Mean	S.D.	Min	Max	Mean	S.D.	t	Sig.
TA	-124.976	776.425	3.867	67.418	-1040.114	136.158	-2.278	50.046	-1.160	.246
ETR	-.694	1.368	.121	.191	-1.291	2.651	.134	.234	.599	.549
SIZE	4.978	7.012	6.070	.355	5.013	9.395	6.842	.685	12.766	.000

จากตาราง 4.2 แสดงให้เห็นว่าค่าสถิติของตัวแปร รายการคงค้าง ของกิจการที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ พบว่า ค่าสถิติของตัวแปร ค่าต่ำสุด (Minimum) = -124.976 ค่าสูงสุด (Maximum) = 776.425 ค่าเฉลี่ย (Mean) = 3.867 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = 67.418

ค่าสถิติของตัวแปร อัตราภาษีที่แท้จริง ของกิจการที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ พบว่า ค่าสถิติของตัวแปร ค่าต่ำสุด (Minimum) = -.694 ค่าสูงสุด (Maximum) = 1.368 ค่าเฉลี่ย (Mean) = .121 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = .191

ค่าสถิติของตัวแปร ขนาดกิจการ ของกิจการที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ พบว่า ค่าสถิติของตัวแปร ค่าต่ำสุด (Minimum) = 4.978 ค่าสูงสุด (Maximum) = 7.012 ค่าเฉลี่ย (Mean) = 6.070 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = .355

แสดงให้เห็นว่าค่าสถิติของตัวแปร รายการคงค้าง ของกิจการที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยพบว่า ค่าสถิติของตัวแปร ค่าต่ำสุด (Minimum) = -1040.114 ค่าสูงสุด (Maximum) = 136.158 ค่าเฉลี่ย (Mean) = 136.158 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = 50.046

ค่าสถิติของตัวแปร อัตราภาษีที่แท้จริง ของกิจการที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยพบว่า ค่าสถิติของตัวแปร ค่าต่ำสุด (Minimum) = -1.291 ค่าสูงสุด (Maximum) = 2.651 ค่าเฉลี่ย (Mean) = .134 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = .234

ค่าสถิติของตัวแปร ขนาดกิจการ ของกิจการที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยพบว่า ค่าสถิติของตัวแปร ค่าต่ำสุด (Minimum) = 5.013 ค่าสูงสุด (Maximum) = 9.395 ค่าเฉลี่ย (Mean) = 6.842 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = .685

เมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าสถิติของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่มพบว่าตัวแปร TA มีค่า Sig. เท่ากับ .246 ซึ่งมีค่า p-value มากกว่าระดับนัยสำคัญที่ 0.05 หมายความว่า ค่าเฉลี่ยระหว่าง MAI และ SET ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่น 95%

เมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าสถิติของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่มพบว่าตัวแปร ETR มีค่า Sig. เท่ากับ .549 ซึ่งมีค่า p-value มากกว่าระดับนัยสำคัญที่ 0.05 หมายความว่า ค่าเฉลี่ยระหว่าง MAI และ SET ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่น 95%

เมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าสถิติของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่มพบว่าตัวแปร Size มีค่า Sig. เท่ากับ .000 ซึ่งมีค่า p-value น้อยกว่าระดับนัยสำคัญที่ 0.05 หมายความว่า ค่าเฉลี่ยระหว่าง MAI และ SET แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่น 95%

4.1.2 ค่าสถิติของตัวแปรที่ใช้ทดสอบแยกตามอุตสาหกรรม

ค่าสถิติของตัวแปร TA ETR และ Size แสดงได้ดังตาราง 4.3 ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.3

ตารางแสดงค่าสถิติของกลุ่มอุตสาหกรรมของกิจการที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ และ
กิจการที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

กลุ่ม	ตัวแปร	MAI				SET				t-test	
		Min	Max	Mean	S.D.	Min	Max	Mean	S.D.	t	Sig.
เกษตรและ อุตสาหกรรม อาหาร	TA	-1.718	9.894	2.182	4.189	-42.338	15.065	-1.282	7.154	-1.327	.190
	ETR	-.033	.322	.107	.134	-1.291	.848	.072	.250	-.384	.702
	SIZE	5.807	6.624	6.100	.257	6.046	8.802	6.869	.582	3.653	.001
สินค้า อุปโภค บริโภค	TA	-3.048	776.425	77.886	245.448	-46.677	8.536	-1.933	9.245	-1.029	.330
	ETR	-.027	.257	.123	.098	-.069	2.651	.183	.442	.445	.658
	SIZE	5.471	6.555	5.997	.309	5.297	7.401	6.295	.482	1.848	.071
สินค้า อุตสาหกรรม	TA	-33.120	7.356	-1.712	7.012	-106.973	34.201	-1.935	13.400	-.093	.926
	ETR	-.184	.464	.116	.120	-1.247	.728	.108	.249	-.191	.849
	SIZE	5.529	7.012	6.064	.325	5.013	8.656	6.559	.537	6.238	0.00
อสังหาริมทรัพย์และ ก่อสร้าง	TA	-33.853	9.494	-2.196	10.680	-1040.115	136.158	-7.744	109.523	-.237	.813
	ETR	-.694	.502	.085	.230	-.372	1.085	.147	.199	1.292	.199
	SIZE	5.599	6.940	6.103	.399	5.707	8.803	7.094	.612	.046	0.00
ทรัพยากร	TA	-3.163	12.010	.750	3.959	-3.273	29.678	.814	5.363	.039	.969
	ETR	-.029	.481	.130	.148	-.379	.637	.107	.151	-.467	.642
	SIZE	5.808	7.010	6.412	.354	5.970	9.395	7.367	.792	6.107	.000
บริการ	TA	-21.328	17.561	-.823	5.862	-62.741	36.476	-.212	9.372	.380	.704
	ETR	-.352	.568	.125	.160	-.494	1.022	.170	.172	1.417	.159
	SIZE	4.978	6.603	5.947	.330	5.609	8.575	6.780	.673	9.879	.000
เทคโนโลยี	TA	-124.976	8.500	-10.940	36.303	-14.196	7.574	-.724	3.753	.973	.351
	ETR	-.406	1.368	.187	.414	-.345	.553	.124	.165	-.765	.448
	SIZE	5.731	6.821	6.124	.352	5.929	8.719	6.948	.670	.066	.000

จากตาราง 4.3 แสดงให้เห็นว่าค่าสถิติ ในกลุ่มเกษตรและอุตสาหกรรมอาหารที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ พบว่าค่าสถิติของตัวแปร รายการคงค้าง มีค่าสถิติของตัวแปร ค่าต่ำสุด (Minimum) = -1.718 ค่าสูงสุด (Maximum) = 9.894 ค่าเฉลี่ย (Mean) = 2.182 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = 4.189 ค่าสถิติตัวแปร อัตราภาษีที่แท้จริง มีค่าสถิติของตัวแปร ค่าต่ำสุด

(Minimum) = -.033 ค่าสูงสุด (Maximum) = 322 ค่าเฉลี่ย (Mean) = .107 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = .134 ตัวแปร ค่าสถิติขนาดกิจการ มีค่าสถิติของตัวแปร ค่าต่ำสุด (Minimum) = 5.807 ค่าสูงสุด (Maximum) = 6.624 ค่าเฉลี่ย (Mean) = 6.100 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = .257 และที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย พบว่า ค่าสถิติตัวแปร รายการคงค้าง มีค่าสถิติของตัวแปร ค่าต่ำสุด (Minimum) = -42.338 ค่าสูงสุด (Maximum) = 15.065 ค่าเฉลี่ย (Mean) = -1.282 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = 7.154 ค่าสถิติตัวแปร อัตราภาษีที่แท้จริง มีค่าสถิติของตัวแปร ค่าต่ำสุด (Minimum) = -1.291 ค่าสูงสุด (Maximum) = .848 ค่าเฉลี่ย (Mean) = .072 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = .250 ค่าสถิติตัวแปร ขนาดกิจการ มีค่าสถิติของตัวแปร ค่าต่ำสุด (Minimum) = 6.046 ค่าสูงสุด (Maximum) = 8.802 ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = .582

เมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าสถิติของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่มพบว่าตัวแปร TA มีค่า Sig. เท่ากับ .190 ซึ่งมีค่า p-value มากกว่าระดับนัยสำคัญที่ 0.05 หมายความว่า ค่าเฉลี่ยระหว่าง MAI และ SET ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่น 95% เมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าสถิติของตัวแปร ETR มีค่า Sig. เท่ากับ .702 ซึ่งมีค่า p-value มากกว่าระดับนัยสำคัญที่ 0.05 หมายความว่า ค่าเฉลี่ยระหว่าง MAI และ SET ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่น 95% และเมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าสถิติของตัวแปร Size มีค่า Sig. เท่ากับ .001 ซึ่งมีค่า p-value น้อยกว่าระดับนัยสำคัญที่ 0.05 หมายความว่า ค่าเฉลี่ยระหว่าง MAI และ SET แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่น 95%

ค่าสถิติในกลุ่มสินค้าอุปโภคบริโภคที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ พบว่า ค่าสถิติของตัวแปร รายการคงค้าง มีค่าสถิติของตัวแปร ค่าต่ำสุด (Minimum) = -3.048 ค่าสูงสุด (Maximum) = 776.425 ค่าเฉลี่ย (Mean) = 77.886 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 245.448 ค่าสถิติตัวแปร อัตราภาษีที่แท้จริง มีค่าสถิติของตัวแปร ค่าต่ำสุด (Minimum) = -.027 ค่าสูงสุด (Maximum) = .257 ค่าเฉลี่ย (Mean) = .123 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = .098 ค่าสถิติตัวแปร ขนาดกิจการ มีค่าสถิติของตัวแปร ค่าต่ำสุด (Minimum) = 5.471 ค่าสูงสุด (Maximum) = 6.555 ค่าเฉลี่ย (Mean) = 5.997 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = .309 และที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย พบว่า ค่าสถิติตัวแปร รายการคงค้าง มีค่าสถิติของตัวแปร ค่าต่ำสุด (Minimum) = -46.677 ค่าสูงสุด (Maximum) = 8.536 ค่าเฉลี่ย (Mean) = -1.933 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = 9.24 ค่าสถิติตัวแปร อัตราภาษีที่แท้จริง มีค่าสถิติของตัวแปร ค่าต่ำสุด (Minimum) = -.069 ค่าสูงสุด (Maximum) = 2.651 ค่าเฉลี่ย (Mean) = .183 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = .442 ค่าสถิติตัวแปร ขนาดกิจการ มีค่าสถิติของตัวแปร ค่าต่ำสุด (Minimum) =

5.297 ค่าสูงสุด (Maximum) = 7.401 ค่าเฉลี่ย (Mean) = 6.295 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = .482

เมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าสถิติของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่มพบว่าตัวแปร TA มีค่า Sig. เท่ากับ .330 ซึ่งมีค่า p-value มากกว่าระดับนัยสำคัญที่ 0.05 หมายความว่า ค่าเฉลี่ยระหว่าง MAI และ SET ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่น 95% เมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าสถิติของตัวแปร ETR มีค่า Sig. เท่ากับ .658 ซึ่งมีค่า p-value มากกว่าระดับนัยสำคัญที่ 0.05 หมายความว่า ค่าเฉลี่ยระหว่าง MAI และ SET ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่น 95% และเมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าสถิติของตัวแปร Size มีค่า Sig. เท่ากับ .071 ซึ่งมีค่า p-value มากกว่าระดับนัยสำคัญที่ 0.05 หมายความว่า ค่าเฉลี่ยระหว่าง MAI และ SET ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่น 95%

ค่าสถิติในกลุ่มสินค้าอุตสาหกรรมที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ พบว่า ค่าสถิติของตัวแปร รายการคงค้าง มีค่าสถิติของตัวแปร ค่าต่ำสุด (Minimum) = -33.120 ค่าสูงสุด (Maximum) = 7.356 ค่าเฉลี่ย (Mean) = -1.712 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = 7.012 ค่าสถิติตัวแปร อัตราภาษีที่แท้จริง มีค่าสถิติของตัวแปร ค่าต่ำสุด (Minimum) = -33.120 ค่าสูงสุด (Maximum) = 7.356 ค่าเฉลี่ย (Mean) = -1.712 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = 7.012 ค่าสถิติตัวแปร ขนาดกิจการ มีค่าสถิติของตัวแปร ค่าต่ำสุด (Minimum) = 5.529 ค่าสูงสุด (Maximum) = 7.012 ค่าเฉลี่ย (Mean) = 6.064 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = .325 และที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย พบว่า ค่าสถิติตัวแปร รายการคงค้าง มีค่าสถิติของตัวแปร ค่าต่ำสุด (Minimum) = -106.973 ค่าสูงสุด (Maximum) = 34.201 ค่าเฉลี่ย (Mean) = -1.935 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = 13.400 ค่าสถิติตัวแปร อัตราภาษีที่แท้จริง มีค่าสถิติของตัวแปร ค่าต่ำสุด (Minimum) = -1.247 ค่าสูงสุด (Maximum) = .728 ค่าเฉลี่ย (Mean) = .108 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = .249 ค่าสถิติของตัวแปร ขนาดกิจการ มีค่าสถิติของตัวแปร ค่าต่ำสุด (Minimum) = 5.013 ค่าสูงสุด (Maximum) = 8.656 ค่าเฉลี่ย (Mean) = 6.559 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = .537

เมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าสถิติของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่มพบว่าตัวแปร TA มีค่า Sig. เท่ากับ .926 ซึ่งมีค่า p-value มากกว่าระดับนัยสำคัญที่ 0.05 หมายความว่า ค่าเฉลี่ยระหว่าง MAI และ SET ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่น 95% เมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าสถิติของตัวแปร ETR มีค่า Sig. เท่ากับ .849 ซึ่งมีค่า p-value มากกว่าระดับนัยสำคัญที่ 0.05 หมายความว่า ค่าเฉลี่ยระหว่าง MAI และ SET ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่น 95% และเมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าสถิติของตัวแปร Size มีค่า Sig. เท่ากับ .000 ซึ่งมีค่า

p-value น้อยกว่าระดับนัยสำคัญที่ 0.05 หมายความว่า ค่าเฉลี่ยระหว่าง MAI และ SET แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่น 95%

ค่าสถิติในกลุ่มอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้างที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ พบว่า ค่าสถิติของตัวแปร รายการคงค้าง มีค่าสถิติของตัวแปร ค่าต่ำสุด (Minimum) = -33.853 ค่าสูงสุด (Maximum) = 9.494 ค่าเฉลี่ย (Mean) = -2.196 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = 10.680 ค่าสถิติของตัวแปร อัตราภาษีที่แท้จริง มีค่าสถิติของตัวแปร ค่าต่ำสุด (Minimum) = -.694 ค่าสูงสุด (Maximum) = .502 ค่าเฉลี่ย (Mean) = .085 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = .230 ค่าสถิติของตัวแปร ขนาดกิจการ มีค่าสถิติของตัวแปร ค่าต่ำสุด (Minimum) = 5.599 ค่าสูงสุด (Maximum) = 6.940 ค่าเฉลี่ย (Mean) = 6.103 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = .399 และจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย พบว่า ค่าสถิติของตัวแปร รายการคงค้าง มีค่าสถิติของตัวแปร ค่าต่ำสุด (Minimum) = -1040.115 ค่าสูงสุด (Maximum) = 136.158 ค่าเฉลี่ย (Mean) = -7.744 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = 109.523 ค่าสถิติของตัวแปร อัตราภาษีที่แท้จริง มีค่าสถิติของตัวแปร ค่าต่ำสุด (Minimum) = -.372 ค่าสูงสุด (Maximum) = 1.085 ค่าเฉลี่ย (Mean) = .147 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = .199 ค่าสถิติของตัวแปร ขนาดกิจการ มีค่าสถิติของตัวแปร ค่าต่ำสุด (Minimum) = 5.707 ค่าสูงสุด (Maximum) = 8.803 ค่าเฉลี่ย (Mean) = 7.094 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = .612

เมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าสถิติของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่มพบว่าตัวแปร TA มีค่า Sig. เท่ากับ .813 ซึ่งมีค่า p-value มากกว่าระดับนัยสำคัญที่ 0.05 หมายความว่า ค่าเฉลี่ยระหว่าง MAI และ SET ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่น 95% เมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าสถิติของตัวแปร ETR มีค่า Sig. เท่ากับ .199 ซึ่งมีค่า p-value มากกว่าระดับนัยสำคัญที่ 0.05 หมายความว่า ค่าเฉลี่ยระหว่าง MAI และ SET ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่น 95% และเมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าสถิติของตัวแปร Size มีค่า Sig. เท่ากับ .000 ซึ่งมีค่า p-value น้อยกว่าระดับนัยสำคัญที่ 0.05 หมายความว่า ค่าเฉลี่ยระหว่าง MAI และ SET แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่น 95%

ค่าสถิติในกลุ่มทรัพยากรที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ พบว่า ค่าสถิติของตัวแปร รายการคงค้าง มีค่าสถิติของตัวแปร ค่าต่ำสุด (Minimum) = -3.163 ค่าสูงสุด (Maximum) = 12.010 ค่าเฉลี่ย (Mean) = .750 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 3.959 ค่าสถิติของตัวแปร อัตราภาษีที่แท้จริง มีค่าสถิติของตัวแปร ค่าต่ำสุด (Minimum) = -.029 ค่าสูงสุด (Maximum) = .481 ค่าเฉลี่ย (Mean) = .130 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = .148 ค่าสถิติของตัวแปร ขนาดกิจการ มีค่าสถิติของตัวแปร ค่าต่ำสุด (Minimum) = 5.808 ค่าสูงสุด (Maximum) = 7.010 ค่าเฉลี่ย

(Mean) = 6.412 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = .354 และจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย พบว่า ค่าสถิติของตัวแปร รายการคงค้าง มีค่าสถิติของตัวแปร ค่าต่ำสุด (Minimum) = -3.273 ค่าสูงสุด (Maximum) = 29.678 ค่าเฉลี่ย (Mean) = .814 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = 5.363 ค่าสถิติของตัวแปร อัตราภาษีที่แท้จริง มีค่าสถิติของตัวแปร ค่าต่ำสุด (Minimum) = -.379 ค่าสูงสุด (Maximum) = .637 ค่าเฉลี่ย (Mean) = .107 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = 151 ค่าสถิติของตัวแปร ขนาดกิจการ มีค่าสถิติของตัวแปร ค่าต่ำสุด (Minimum) = 5.970 ค่าสูงสุด (Maximum) = 9.395 ค่าเฉลี่ย (Mean) = 7.367 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = .792

เมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าสถิติของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่มพบว่าตัวแปร TA มีค่า Sig. เท่ากับ .969 ซึ่งมีค่า p-value มากกว่าระดับนัยสำคัญที่ 0.05 หมายความว่า ค่าเฉลี่ยระหว่าง MAI และ SET ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่น 95% เมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าสถิติของตัวแปร ETR มีค่า Sig. เท่ากับ .642 ซึ่งมีค่า p-value มากกว่าระดับนัยสำคัญที่ 0.05 หมายความว่า ค่าเฉลี่ยระหว่าง MAI และ SET ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่น 95% และเมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าสถิติของตัวแปร Size มีค่า Sig. เท่ากับ .000 ซึ่งมีค่า p-value น้อยกว่าระดับนัยสำคัญที่ 0.05 หมายความว่า ค่าเฉลี่ยระหว่าง MAI และ SET แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่น 95%

ค่าสถิติในกลุ่มบริการที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ พบว่า ค่าสถิติของตัวแปร รายการคงค้าง มีค่าสถิติของตัวแปร ค่าต่ำสุด (Minimum) = -21.328 ค่าสูงสุด (Maximum) = 17.561 ค่าเฉลี่ย (Mean) = -.823 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = 5.862 ค่าสถิติของตัวแปร อัตราภาษีที่แท้จริง มีค่าสถิติของตัวแปร ค่าต่ำสุด (Minimum) = -.352 ค่าสูงสุด (Maximum) = .568 ค่าเฉลี่ย (Mean) = .125 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = .160 ค่าสถิติของตัวแปร ขนาดกิจการ มีค่าสถิติของตัวแปร ค่าต่ำสุด (Minimum) = 4.978 ค่าสูงสุด (Maximum) = 6.603 ค่าเฉลี่ย (Mean) = 5.947 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = .330 และจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย พบว่า ค่าสถิติของตัวแปร รายการคงค้าง มีค่าสถิติของตัวแปร ค่าต่ำสุด (Minimum) = -62.741 ค่าสูงสุด (Maximum) = 36.476 ค่าเฉลี่ย (Mean) = -.212 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = 9.372 ค่าสถิติของตัวแปร อัตราภาษีที่แท้จริง มีค่าสถิติของตัวแปร ค่าต่ำสุด (Minimum) = -.494 ค่าสูงสุด (Maximum) = 1.022 ค่าเฉลี่ย (Mean) = .170 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = .172 ค่าสถิติของตัวแปร ขนาดกิจการ มีค่าสถิติของตัวแปร ค่าต่ำสุด (Minimum) = 5.609 ค่าสูงสุด (Maximum) = 8.575 ค่าเฉลี่ย (Mean) = 6.780 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = .673

เมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าสถิติของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่มพบว่าตัวแปร TA มีค่า Sig. เท่ากับ .704 ซึ่งมีค่า p-value มากกว่าระดับนัยสำคัญที่ 0.05 หมายความว่า ค่าเฉลี่ยระหว่าง MAI และ SET ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่น 95% เมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าสถิติของตัวแปร ETR มีค่า Sig. เท่ากับ .159 ซึ่งมีค่า p-value มากกว่าระดับนัยสำคัญที่ 0.05 หมายความว่า ค่าเฉลี่ยระหว่าง MAI และ SET ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่น 95% และเมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าสถิติของตัวแปร Size มีค่า Sig. เท่ากับ .000 ซึ่งมีค่า p-value น้อยกว่าระดับนัยสำคัญที่ 0.05 หมายความว่า ค่าเฉลี่ยระหว่าง MAI และ SET แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่น 95%

ค่าสถิติในกลุ่มเทคโนโลยีที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ พบว่า ค่าสถิติของตัวแปร รายการคงค้าง มีค่าสถิติของตัวแปร ค่าต่ำสุด (Minimum) = 124.976 ค่าสูงสุด (Maximum) = 8.500 ค่าเฉลี่ย (Mean) = -10.940 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = 36.303 ค่าสถิติของตัวแปร อัตราภาษีที่แท้จริง มีค่าสถิติของตัวแปร ค่าต่ำสุด (Minimum) = -.406 ค่าสูงสุด (Maximum) = 1.368 ค่าเฉลี่ย (Mean) = .187 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = .414 ค่าสถิติของตัวแปร ขนาดกิจการ มีค่าสถิติของตัวแปร ค่าต่ำสุด (Minimum) = 5.731 ค่าสูงสุด (Maximum) = 6.821 ค่าเฉลี่ย (Mean) = 6.124 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = .352 และที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย พบว่าค่าสถิติของตัวแปร รายการคงค้าง มีค่าสถิติของตัวแปร ค่าต่ำสุด (Minimum) = -14.196 ค่าสูงสุด (Maximum) = 7.574 ค่าเฉลี่ย (Mean) = -.724 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = 3.753 ค่าสถิติของตัวแปร อัตราภาษีที่แท้จริง มีค่าสถิติของตัวแปร ค่าต่ำสุด (Minimum) = -.345 ค่าสูงสุด (Maximum) = 553 ค่าเฉลี่ย (Mean) = .124 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = .165 ค่าสถิติของตัวแปร ขนาดกิจการ มีค่าสถิติของตัวแปร ค่าต่ำสุด (Minimum) = 5.929 ค่าสูงสุด (Maximum) = 8.719 ค่าเฉลี่ย (Mean) = 6.948 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = .670

เมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าสถิติของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่มพบว่าตัวแปร TA มีค่า Sig. เท่ากับ .351. ซึ่งมีค่า p-value มากกว่าระดับนัยสำคัญที่ 0.05 หมายความว่า ค่าเฉลี่ยระหว่าง MAI และ SET ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่น 95% เมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าสถิติของตัวแปร ETR มีค่า Sig. เท่ากับ .448 ซึ่งมีค่า p-value มากกว่าระดับนัยสำคัญที่ 0.05 หมายความว่า ค่าเฉลี่ยระหว่าง MAI และ SET ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่น 95% และเมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าสถิติของตัวแปร Size มีค่า Sig. เท่ากับ .000 ซึ่งมีค่า p-value น้อยกว่าระดับนัยสำคัญที่ 0.05 หมายความว่า ค่าเฉลี่ยระหว่าง MAI และ SET แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่น 95%

4.2 การวิเคราะห์สหสัมพันธ์ (Correlation Analysis)

ตารางที่ 4.4

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ด้วยสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างรายการคงค้างกับอัตราภาษีที่แท้จริงของกิจการที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ และตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

	รายการคงค้าง	อัตราภาษีที่แท้จริง	ขนาดของกิจการ
รายการคงค้าง	1.00		
อัตราภาษีที่แท้จริง	-0.183	1.00	
ขนาดของกิจการ	-0.18	0.34	1.00

* Correlation is significant at 0.01 level *

จากตารางที่ 4.4 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ด้วยสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ กับอัตราภาษีที่แท้จริงพบว่าขนาดของรายการคงค้าง (Total Accrual) มีความสัมพันธ์ในเชิงลบต่ออัตราภาษีที่แท้จริง เท่ากับ -0.183 ที่ระดับความเชื่อมั่น 99 % สำหรับปัจจัยด้านขนาดของกิจการ (Firm Size) มีความสัมพันธ์ ในเชิงบวกกับอัตราภาษีที่แท้จริง (Effective Tax Rate) ที่ระดับความเชื่อมั่น 99% นอกจากนี้ปัจจัยด้านขนาดกิจการ พบว่ามีความสัมพันธ์เชิงลบต่อรายการคงค้างเท่ากับ -0.18 ที่ระดับความเชื่อมั่น 99%

4.3 ผลการทดสอบสมมติฐานงานวิจัย (Test of Hypothesis)

การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างรายการคงค้างกับอัตราภาษีที่แท้จริง

ในส่วนนี้จะเป็นการทดสอบสมมติฐานของความสัมพันธ์ระหว่างรายการคงค้างกับอัตราภาษีที่แท้จริงของกิจการที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ และตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยที่แบ่งออกเป็น 7 กลุ่มอุตสาหกรรม ได้แก่ กลุ่มเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร กลุ่มสินค้าอุปโภคบริโภค กลุ่มสินค้าอุตสาหกรรม กลุ่มอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง กลุ่มทรัพยากร กลุ่มบริการ และกลุ่มเทคโนโลยี ซึ่งจะเป็นการแสดงผลการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุในแบบคงที่ (Fixed-effects model) มีผลมาจากการทดสอบ One-Sample T Test ประกอบด้วยตัวแปรตามที่แสดงถึงอัตราภาษีที่แท้จริง (Effective Tax Rate) ตัวแปรต้น คือ รายการคงค้าง (Total Accrual) และมีตัว

แปรควบคุมคือ ขนาดของกิจการในตลาดหลักทรัพย์ โดยผู้วิจัยจะอภิปรายผลการศึกษาเป็นแต่ละสมมติฐานดังนี้

ตารางที่ 4.5

การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างรายการคงค้าง อัตราภาษีที่แท้จริง และขนาดของกิจการของกลุ่มอุตสาหกรรมทั้ง 2 ตลาดหลักทรัพย์

กลุ่ม	ตัวแปร	N	Mean	Std. Deviation	t	Sig. (2-tailed)
เกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร	TA	58	-.804	6.899	-.888	.378
	ETR		.077	.237	2.475	.016
	Size		6.763	.609	84.560	.000
สินค้าอุปโภคบริโภค	TA	48	14.696	112.591	.904	.370
	ETR		.1707	.396	2.989	.004
	Size		6.233	.465	92.803	.000
สินค้าอุตสาหกรรม	TA	123	-1.871	11.906	-1.743	.084
	ETR		.110	.220	5.560	.000
	Size		6.418	.534	133.323	.000
อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง	TA	115	-6.682	98.520	-.727	.468
	ETR		.135	.205	7.067	.000
	Size		6.904	.697	106.295	.000
ทรัพยากร	TA	57	.801	5.067	1.193	.238
	ETR		.112	.150	5.652	.000
	Size		7.166	.819	66.035	.000
บริการ	TA	144	-.377	8.549	-.530	.597
	ETR		.158	.170	11.136	.000
	Size		6.555	.705	111.604	.000
เทคโนโลยี	TA	50	-3.176	18.053	-1.244	.219
	ETR		.139	.244	4.034	.000
	Size		6.750	.702	67.962	.000
* Confidence Interval of the Difference significant at 0.05 level *						

จากตารางที่ 4.5 จากการทดสอบความสัมพันธ์ของกลุ่มเกษตรกรและอุตสาหกรรมอาหารที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ และตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย พบว่ารายการคงค้าง มีค่าเฉลี่ย (Mean) = -.804 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = 6.899 และมีผลการทดสอบปรากฏว่ามีค่า Sig. เท่ากับ 0.378 หรือร้อยละ 37.8 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 หมายความว่า กิจกรรมต้องทำการตั้งมูลค่าในรายการคงค้างให้สูงขึ้นอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ อัตราภาษีที่แท้จริง มีค่าเฉลี่ย (Mean) = .077 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = .237 และมีผลการทดสอบปรากฏว่ามีค่า Sig. เท่ากับ 0.016 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ขนาดของกิจการ (Size Firm) มีค่าเฉลี่ย (Mean) = 6.763 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = .609 และมีผลการทดสอบปรากฏว่ามีค่า Sig. เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05

ความสัมพันธ์ของกลุ่มสินค้าอุปโภคบริโภคที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ และตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย พบว่ารายการคงค้าง มีค่าเฉลี่ย (Mean) = 14.696 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = 112.591 และมีผลการทดสอบปรากฏว่ามีค่า Sig. เท่ากับ 0.370 หรือร้อยละ 37.0 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 หมายความว่า กิจกรรมต้องทำการตั้งมูลค่าในรายการคงค้างให้สูงขึ้นอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ อัตราภาษีที่แท้จริง มีค่าเฉลี่ย (Mean) = .171 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = .396 และมีผลการทดสอบปรากฏว่ามีค่า Sig. เท่ากับ .004 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ขนาดของกิจการ (Size Firm) มีค่าเฉลี่ย (Mean) = 6.233 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = .465 และมีผลการทดสอบปรากฏว่ามีค่า Sig. เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05

ความสัมพันธ์ของกลุ่มสินค้าอุตสาหกรรมที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ และตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย พบว่ารายการคงค้าง มีค่าเฉลี่ย (Mean) = -1.871 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = 11.906 และมีผลการทดสอบปรากฏว่ามีค่า Sig. เท่ากับ .084 หรือร้อยละ 84.0 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 หมายความว่า กิจกรรมต้องทำการตั้งมูลค่าในรายการคงค้างให้สูงขึ้นอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ อัตราภาษีที่แท้จริง มีค่าเฉลี่ย (Mean) = .110 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = .220 และมีผลการทดสอบปรากฏว่ามีค่า Sig. เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ขนาดของกิจการ (Size Firm) มีค่าเฉลี่ย (Mean) = 6.418 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = .534 และมีผลการทดสอบปรากฏว่ามีค่า Sig. เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05

ความสัมพันธ์ของกลุ่มอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้างที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ และตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย พบว่ารายการคงค้าง มีค่าเฉลี่ย (Mean) = -6.682 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = 98.520 และมีผลการทดสอบปรากฏว่ามีค่า Sig. เท่ากับ .468 หรือร้อยละ 46.8 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 หมายความว่า กิจกรรมต้องทำการตั้งมูลค่าในรายการคง

ค่าให้สูงขึ้นอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ อัตราภาษีที่แท้จริง มีค่าเฉลี่ย (Mean) = .135 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = .205 และมีผลการทดสอบปรากฏว่า มีค่า Sig. เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ขนาดของกิจการ (Size Firm) มีค่าเฉลี่ย (Mean) = 6.904 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = .697 และมีผลการทดสอบปรากฏว่า มีค่า Sig. เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05

ความสัมพันธ์ของกลุ่มทรัพยากรที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ และตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย พบว่ารายการคงค้าง มีค่าเฉลี่ย (Mean) = .801 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = 5.067 และมีผลการทดสอบปรากฏว่ามีค่า Sig. เท่ากับ .238 หรือร้อยละ 23.8 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 หมายความว่า กิจการต้องทำการตั้งมูลค่าในรายการคงค้างให้สูงขึ้นอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ อัตราภาษีที่แท้จริง มีค่าเฉลี่ย (Mean) = .112 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = .150 และมีผลการทดสอบปรากฏว่า มีค่า Sig. เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ขนาดของกิจการ (Size Firm) มีค่าเฉลี่ย (Mean) = 7.166 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = .819 และมีผลการทดสอบปรากฏว่า มีค่า Sig. เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05

ความสัมพันธ์ของกลุ่มบริการที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ และตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย พบว่ารายการคงค้าง มีค่าเฉลี่ย (Mean) = -.377 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = 8.549 และมีผลการทดสอบปรากฏว่ามีค่า Sig. เท่ากับ .597 หรือร้อยละ 59.7 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 หมายความว่า กิจการต้องทำการตั้งมูลค่าในรายการคงค้างให้สูงขึ้นอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ อัตราภาษีที่แท้จริง มีค่าเฉลี่ย (Mean) = .158 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = .170 และมีผลการทดสอบปรากฏว่า มีค่า Sig. เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ขนาดของกิจการ (Size Firm) มีค่าเฉลี่ย (Mean) = 6.555 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = .705 และมีผลการทดสอบปรากฏว่า มีค่า Sig. เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05

ความสัมพันธ์ของกลุ่มเทคโนโลยีที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ และตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย พบว่ารายการคงค้าง มีค่าเฉลี่ย (Mean) = -3.176 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = 18.053 และมีผลการทดสอบปรากฏว่ามีค่า Sig. เท่ากับ .219 หรือร้อยละ 21.9 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 หมายความว่า กิจการต้องทำการตั้งมูลค่าในรายการคงค้างให้สูงขึ้นอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ อัตราภาษีที่แท้จริง มีค่าเฉลี่ย (Mean) = .139 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = .244 และมีผลการทดสอบปรากฏว่า มีค่า Sig. เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ขนาดของกิจการ (Size Firm) มีค่าเฉลี่ย (Mean) = 6.750 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = .702 และมีผลการทดสอบปรากฏว่า มีค่า Sig. เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05

4.4 การวิเคราะห์การถดถอย (Regression Analysis)

ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างอัตราภาษีที่แท้จริง กับ รายการคงค้างและขนาดกิจการ โดยการใช้การวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นแสดงดังตาราง 4.6 ดังนี้

ตารางที่ 4.6

การวิเคราะห์การถดถอยระหว่างรายการคงค้าง อัตราภาษีที่แท้จริง และขนาดของกิจการที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ และตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

$$ETR = \beta_0 + \beta_1 TA + \beta_2 Size + \varepsilon.$$

กลุ่ม	ตัวแปร	Standardized Coefficients	t	Sig.	F	R ²
		Beta				
รวม	TA	-.182	-4.514	.000***	10.551	.034
	Size	.031	.768	.443		
เกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร	TA	-.441	-3.637	.001***	6.619	.194
	Size	.006	.052	.959		
สินค้าอุปโภคบริโภค	TA	-.096	-.659	.514	1.162	.049
	Size	-.206	-1.413	.165		
สินค้าอุตสาหกรรม	TA	-.283	-3.244	.002***	5.740	.087
	Size	.085	.969	.334		
อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง	TA	-.386	-4.503	.000***	12.135	.178
	Size	.173	2.022	.046**		
ทรัพยากร	TA	-.154	1.186	.241	3.116	.103
	Size	.305	2.341	.023**		
บริการ	TA	-.055	-.654	.514	.456	.006
	Size	.062	.736	.463		
เทคโนโลยี	TA	-.746	-7.538	.000***	28.671	.550
	Size	.037	.377	.708		

*** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.10

จากตาราง 4.6 แสดงให้เห็นว่าผลการทดสอบการถดถอยระหว่างรายการคงค้าง อัตราภาษีที่แท้จริง และขนาดของกิจการที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ และตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยมีความแม่นยำในการพยากรณ์ ร้อยละ 3.4 ($R^2 = .034$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และรายการคงค้างที่เป็นตัวแปรต้นส่งผลกับอัตราภาษีที่เป็นตัวแปรตาม จึงทำให้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Beta) มีความสัมพันธ์กันในเชิงลบ จากค่าสัมประสิทธิ์ของแต่ละตัวแปรทำให้ทราบว่าตัวแปรที่มีอิทธิพลทางลบ คือ หากมีการปรับรายการคงค้างให้เพิ่มขึ้น จะส่งผลต่ออัตราภาษีที่แท้จริงของกิจการที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ และตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยให้เสียอัตราภาษีที่แท้จริงลดลง

แสดงให้เห็นว่าผลการทดสอบการถดถอยระหว่างรายการคงค้าง อัตราภาษีที่แท้จริง และขนาดของกิจการที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ และตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร โดยมีความแม่นยำในการพยากรณ์ ร้อยละ 19.4 ($R^2 = .194$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และรายการคงค้างที่เป็นตัวแปรต้นส่งผลกับอัตราภาษีที่เป็นตัวแปรตาม จึงทำให้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Beta) มีความสัมพันธ์กันในเชิงลบ จากค่าสัมประสิทธิ์ของแต่ละตัวแปรทำให้ทราบว่าตัวแปรที่มีอิทธิพลทางลบ คือ หากมีการปรับรายการคงค้างให้เพิ่มขึ้น จะส่งผลต่ออัตราภาษีที่แท้จริงของกิจการที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ และตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยให้เสียอัตราภาษีที่แท้จริงลดลง

แสดงให้เห็นว่าผลการทดสอบการถดถอยระหว่างรายการคงค้าง อัตราภาษีที่แท้จริง และขนาดของกิจการที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ และตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มสินค้าอุปโภคบริโภค โดยมีความแม่นยำในการพยากรณ์ ร้อยละ 4.9 ($R^2 = .049$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และรายการคงค้างที่เป็นตัวแปรต้นส่งผลกับอัตราภาษีที่เป็นตัวแปรตาม จึงทำให้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Beta) มีความสัมพันธ์กันในเชิงลบ จากค่าสัมประสิทธิ์ของแต่ละตัวแปรทำให้ทราบว่าตัวแปรที่มีอิทธิพลทางลบ คือ หากมีการปรับรายการคงค้างให้เพิ่มขึ้น จะส่งผลต่ออัตราภาษีที่แท้จริงของกิจการที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ และตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยให้เสียอัตราภาษีที่แท้จริงลดลง

แสดงให้เห็นว่าผลการทดสอบการถดถอยระหว่างรายการคงค้าง อัตราภาษีที่แท้จริง และขนาดของกิจการที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ และตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มสินค้าอุตสาหกรรม โดยมีความแม่นยำในการพยากรณ์ ร้อยละ 8. ($R^2 = .087$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และรายการคงค้างที่เป็นตัวแปรต้นส่งผลกับอัตราภาษีที่เป็นตัวแปรตาม จึงทำให้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Beta) มีความสัมพันธ์กันในเชิงลบ จากค่าสัมประสิทธิ์ของแต่ละตัวแปรทำให้ทราบว่าตัวแปรที่มีอิทธิพลทางลบ คือ หากมีการปรับรายการคงค้างให้เพิ่มขึ้น จะส่งผลต่อ

อัตราภาษีที่แท้จริงของกิจการที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ และตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยให้เสียอัตราภาษีที่แท้จริงลดลง

แสดงให้เห็นว่าผลการทดสอบการถดถอยระหว่างรายการคงค้าง อัตราภาษีที่แท้จริง และขนาดของกิจการที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ และตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง โดยมีความแม่นยำในการพยากรณ์ ร้อยละ 17.8 ($R^2 = .178$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และรายการคงค้างที่เป็นตัวแปรต้นส่งผลกับอัตราภาษีที่เป็นตัวแปรตาม จึงทำให้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Beta) มีความสัมพันธ์กันในเชิงลบ จากค่าสัมประสิทธิ์ของแต่ละตัวแปรทำให้ทราบว่าตัวแปรที่มีอิทธิพลทางลบ คือ หากมีการปรับรายการคงค้างให้เพิ่มขึ้น จะส่งผลต่ออัตราภาษีที่แท้จริงของกิจการที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ และตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยให้เสียอัตราภาษีที่แท้จริงลดลง

แสดงให้เห็นว่าผลการทดสอบการถดถอยระหว่างรายการคงค้าง อัตราภาษีที่แท้จริง และขนาดของกิจการที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ และตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มทรัพยากร โดยมีความแม่นยำในการพยากรณ์ ร้อยละ 10.3 ($R^2 = .103$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และรายการคงค้างที่เป็นตัวแปรต้นส่งผลกับอัตราภาษีที่เป็นตัวแปรตาม จึงทำให้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Beta) มีความสัมพันธ์กันในเชิงลบ จากค่าสัมประสิทธิ์ของแต่ละตัวแปรทำให้ทราบว่าตัวแปรที่มีอิทธิพลทางลบ คือ หากมีการปรับรายการคงค้างให้เพิ่มขึ้น จะส่งผลต่ออัตราภาษีที่แท้จริงของกิจการที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ และตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยให้เสียอัตราภาษีที่แท้จริงลดลง

แสดงให้เห็นว่าผลการทดสอบการถดถอยระหว่างรายการคงค้าง อัตราภาษีที่แท้จริง และขนาดของกิจการที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ และตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มบริการ โดยมีความแม่นยำในการพยากรณ์ ร้อยละ 0.6 ($R^2 = .006$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และรายการคงค้างที่เป็นตัวแปรต้นส่งผลกับอัตราภาษีที่เป็นตัวแปรตาม จึงทำให้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Beta) มีความสัมพันธ์กันในเชิงลบ จากค่าสัมประสิทธิ์ของแต่ละตัวแปรทำให้ทราบว่าตัวแปรที่มีอิทธิพลทางลบ คือ หากมีการปรับรายการคงค้างให้เพิ่มขึ้น จะส่งผลต่ออัตราภาษีที่แท้จริงของกิจการที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ และตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยให้เสียอัตราภาษีที่แท้จริงลดลง

แสดงให้เห็นว่าผลการทดสอบการถดถอยระหว่างรายการคงค้าง อัตราภาษีที่แท้จริง และขนาดของกิจการที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ และตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มเทคโนโลยี โดยมีความแม่นยำในการพยากรณ์ ร้อยละ 55 ($R^2 = .550$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และรายการคงค้างที่เป็นตัวแปรต้นส่งผลกับอัตราภาษีที่เป็นตัวแปรตาม จึงทำให้

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Beta) มีความสัมพันธ์กันในเชิงลบ จากค่าสัมประสิทธิ์ของแต่ละตัวแปรทำให้ทราบว่าตัวแปรที่มีอิทธิพลทางลบ คือ หากมีการปรับรายการคงค้างให้เพิ่มขึ้น จะส่งผลต่ออัตราภาษีที่แท้จริงของกิจการที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ และตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยให้เสียอัตราภาษีที่แท้จริงลดลง

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการวิจัย

งานวิจัยนี้ได้เลือกใช้ข้อมูลตัวเลขทางการเงินในรายการคงค้าง (Total Accrual) ที่มาจากการคำนวณตามแนวคิดกระแสเงินสด (The Cash Flow Approach) มาประกอบกับขนาดของกิจการ (Firm Size) ที่เป็นตัวแปรควบคุม เพื่อหาความสัมพันธ์กับอัตราภาษีที่แท้จริง (Effective Tax Rate) ด้วยการวิเคราะห์การถดถอย (Regression analysis) เป็นวิธีการทางสถิติที่ใช้ศึกษาความสัมพันธ์ โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ประกอบไปด้วยกิจการที่มีข้อมูลครบถ้วนในปี พ.ศ. 2562 ในระบบ SETSMART โดยยกเว้นกลุ่มอุตสาหกรรมธุรกิจการเงินธนาคาร ประกันภัย และประกันชีวิต คงเหลือข้อมูลที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 595 ตัวอย่าง โดยแบ่งออกเป็น 7 กลุ่มอุตสาหกรรม ได้แก่ กลุ่มเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร กลุ่มสินค้าอุปโภคบริโภค กลุ่มสินค้าอุตสาหกรรม กลุ่มอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง กลุ่มทรัพยากร และกลุ่มเทคโนโลยี

ผลการศึกษาพบว่าตัวแปรต้นรายการคงค้าง (Total Accrual) มีความสัมพันธ์เชิงลบกับอัตราภาษีที่แท้จริง (Effective Tax Rate) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 95% ทำให้อธิบายได้ว่า รายการคงค้างเป็นตัวแปรที่สามารถนำไปใช้ในการชี้วัดการเสียอัตราภาษีที่แท้จริงของกิจการได้ ดังนั้นการที่งานวิจัยนี้ใช้การเลือกกลุ่มตัวอย่างที่มีการเสียอัตราภาษีที่แท้จริง มาอธิบายลักษณะของกิจการเหล่านั้น เสมือนเป็นการพยายามอธิบายลักษณะการให้ความสัมพันธ์ที่ได้จากแบบจำลอง ในงานวิจัยสามารถนำมาอธิบายอัตราภาษีที่แท้จริงของกิจการได้ ว่าผลจากการเสียอัตราภาษีที่แท้จริงลดลง มาจากการตั้งรายการคงค้างให้สูงขึ้น ดังนั้นผู้วิจัยอื่นสามารถนำผลที่ได้จากงานวิจัยนี้ ที่กล่าวว่าตัวแปร Total Accrual สามารถใช้ในการชี้วัดอัตราภาษีที่แท้จริงของกิจการไปใช้ในงานวิจัยอื่นได้

5.2 ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาพบว่ากิจการที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ และตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย อาจมีองค์ประกอบอื่นเพิ่มเติม เช่น รายการคงค้างจากการดำเนินงานปกติ (Non-Discretionary Accruals: NDA) , รายการคงค้างที่ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจทางบัญชีของฝ่ายบริหาร (Discretionary Accruals: DA) เป็นต้น ที่คาดว่าจะมีผลต่อการเสียอัตราภาษีที่แท้จริง นอกเหนือไปจากปัจจัยที่ผู้วิจัยนำมาพิจารณาในงานวิจัยเล่มนี้ และสำหรับการศึกษาในครั้งถัดไป

ผู้วิจัยสามารถวิเคราะห์โดยใช้รายการคงค้างส่วนอื่นที่แสดงในงบการเงิน เพื่อศึกษาถึงผลกระทบของอัตราภาษีที่แท้จริงในระหว่างปีที่แตกต่างกัน ซึ่งอาจเกิดจากปัจจัยแวดล้อมต่าง ๆ อีกทั้งหากบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ และตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีจำนวนเพิ่มมากขึ้น ผู้วิจัยสามารถแยกวิเคราะห์เป็นรายอุตสาหกรรมหรืออาจเพิ่มช่วงเวลาในการศึกษาเพื่อให้ได้ผลการศึกษาที่ละเอียดยิ่งขึ้นได้

5.3 ข้อจำกัดงานวิจัย

งานวิจัยนี้ได้เลือกใช้ตัวแบบแนวทางงบกระแสเงินสด (The Cash Flow Approach) มาเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการหารายการคงค้างและได้มีการยกเว้นกลุ่มอุตสาหกรรมธุรกิจการเงิน ธนาคาร ประกันภัย และประกันชีวิตที่มีโครงสร้างธุรกิจต่างจากธุรกิจกลุ่มอุตสาหกรรมอื่นเพราะมีกฎระเบียบข้อบังคับเฉพาะกลุ่ม

งานวิจัยฉบับนี้เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลเพียงจากกิจการที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ และตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเท่านั้น ดังนั้นการวิเคราะห์ผลการวิจัยที่เกิดขึ้นจึงไม่สามารถอธิบายถึงบริษัทที่ไม่ได้จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ และตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

กลุ่มตัวอย่างที่นำมาใช้ในวิจัยครั้งนี้ในยังคงมีความแตกต่างด้านกลุ่มอุตสาหกรรม ซึ่งอาจทำให้มีผลกระทบต่อผลการวิจัยที่เกิดขึ้น เช่น กลุ่มอุตสาหกรรมพลังงานและสาธารณูปโภคจะมีหลักการเสียภาษีที่แตกต่างจากบริษัททั่วไปภายใต้ภาษีเงินได้ปิโตรเลียม เป็นต้น

รายการอ้างอิง

บทความวารสาร

- สตัยา ตันจันทรพงศ์. (2557). อิทธิพลของการกำกับดูแลกิจการที่ดีต่อการวางแผนภาษีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. วารสารวิชาชีพบัญชี. 10(28).
- สตัยา ตันจันทรพงศ์. (2561). ผลกระทบของการวางแผนภาษีเงินได้นิติบุคคลกับมูลค่ากิจการหลักฐานเชิงประจักษ์จากบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. Journal of Modern Management Science.
- สุดารัตน์ หอมกลิ่น และ จูฑาภรณ์ สีนจรัญศักดิ์. (2557). ความสัมพันธ์ระหว่างผลการดำเนินงานทางการเงินกับรายการคงค้างของกิจการบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ (MAI). วารสารวิจัยและพัฒนาโดยกองการณในพระบรมราชูปถัมภ์, 10(1), 69-75.

วิทยานิพนธ์

- พิสมัย โกมลศรี. (2561). ความสัมพันธ์ของกระแสเงินสดสุทธิจากการดำเนินงาน รายการคงค้างและสินทรัพย์ดำเนินงานสุทธิ กับความสามารถในการทำกำไรในอนาคตของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยกลุ่มอุตสาหกรรมเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร, 11-77.
- รัตน์ฐาภัทร วุฒิมหานนท์. (2562). การวางแผนภาษีเงินได้นิติบุคคลของกลุ่มอุตสาหกรรมเกษตรและอุตสาหกรรมอาหารที่จดทะเบียนใน ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, 11-69.
- สุดารัตน์ แจ้งใจดี. (2559). คุณภาพกำไรของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มอุตสาหกรรมอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง (วิทยานิพนธ์ปริญญาโท), 10-53.

สื่ออิเล็กทรอนิกส์

- Dyren, S.D., Hanlon, M., and Maydew, E.L. (2006). *Long-Run Corporate Tax Avoidance*. Retrieved from <http://aaajournals.org/doi/10.2308/accr.2008.83.1.61>.

Articles

- Dade Nurdiniah and Linda Herlina. (2015), *Analysis of Factors Affecting the Motivation of Earnings Management in Manufacturing Listed in Indonesia Stock Exchange*, 6(3), 1-9.
- H. A. Hashim, Z. Salleh and A. Mohamad Ariff. (2013). *The Underlying Motives for Earnings Management: Directors Perspective*, 4(5), 1-4.
- Richardson, S., R. Sloan, M. Soliman, and I. Tuna. (2005). *Accruals reliability, earnings persistence and stock prices*. *Journal of Accounting and Economics*, 39, 437-485.
- Richardson, S., R. Sloan, M. Soliman, and I. Tuna. (2004). *The implications of accounting distortions and growth for accruals and profitability*. *The Accounting Review*, 81, 713-743.
- Sloan, R. (1996). *Do Stock Prices Fully Reflect Information in Accruals and Cash Flows about Future Earnings? (Digest summary)*. *Accounting review*, 71(3), 289-315.

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ	นายทศไนย โอสนานันต์กุล
วันเดือนปีเกิด	31 มกราคม 2539
วุฒิการศึกษา	ปีการศึกษา 2561: วิทยาศาตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
ประสบการณ์ทำงาน	2561 - 2562: Export Operations Prompt Group Co.,Ltd.

